

NAGY HAJNAL CSILLA

A bácsi, aki ű-t mond

A bácsi, aki ű-t mond,
valójában nem beszél,
csak megjelenik előtted az utcán,
átúszik rajtad, mint a szembeszél,
széthúzza és összecücsöríti ajkait
miközben újságot osztogatnak a pirosnál
(tegnapit, mait és holnapit,
hogya ne menekülhess)
minden benne van – hangtalan ajkai
ismétlődő, riadt mozgása
megüli életed,
hirtelen, mint a zabkása,
vagy mint a lejárt szabadosságú
rémálom a párnámon,
ő a fogtündér, aki előre felejt el
a kéthavi laktér pótdíját,
vagy a lány, aki a villamoson
véletlenül húzza meg a hajam
(gyönyörű kék festék volt a körmén)
vagy ez a hadaró haderő,
a nukleáris örvény,
és hogy a bácsi, mivel nem beszél,
nem kérde meg, miért ő
lett a vers címe, vers-e
egyáltalán, csak szembejön veled
mindegyik utcán, úgymond,
és semmit nem csinál, csak
ű-t mond.

Mennyország

Mindig új anyajegyek jelentek meg a testén. Én összehúztam őket, csillagképet formáltam belőlük, mit sem törődve a kórképpel.

Egyre sűrűbben, üveggolyókként szaladtak szét a halovány bőrön, mígnem egészen elnyelték, ő pedig áttetsző lett, mint egy teleszkóp lencséje.

